

[Tholstrup.]

at Løsningen paa det nuværende Problem er Arbejde og atter Arbejde, men naar Staten tager Frugten af Arbejdet fra Folk, tabes Lysten til at bestille noget, og det hindrer ogsaa Investeringen. Det blev i Gaar sagt her, at vi skulde have Investering paa 20 pCt. i Modsetning til 12 pCt. før Krigen for at indhente det tabte. I Øjeblikket er vi nede paa 7—5 pCt. Investering i Stedet for 12, og saa gennemfører man et Lovforslag, der hindrer yderligere Interesse for Investering!

Chokoladeafgiften skal nu sættes op med 30—35 Mill. Kr., det er ca. 10 Øre pr. Barn pr. Dag, det er mere, end jeg giver mine Børn i Lommepege; det kan godt være, at jeg burde give dem noget mere — men nu kan de ikke engang betale Skatten med deres Lommepege, og de faar ingen Chokolade. Det bliver vanskeligt at give Børnene Levertran; naar jeg ikke kan give dem et Stykke Chokolade ovenpaa, eller hvis jeg ikke kan love dem nogen Lommepege, vil de ikke tage Levertrannen. Det er derfor en meget sundhedsfarlig Lovgivning. Men det er karakteristisk for Finansministeren, at han her igen falder over de værgeløse Børn.

Han forsøgte at gennemføre et Forslag om Tobaksafgift, men det var for voksne Mennesker, som kunde bide fra sig, saa det blev der ikke noget af, men Børnene er jo ikke repræsenteret her i Tinget, de er hjemme, og dem er der ingen, der tager i Forsvar. Derfor kan man altsaa nu, efter at man lige har indført Ispindeafgiften, indføre en ny Chokoladeafgift, som er saa voldsom, som denne er. Der sker nok bare det, at Finansministeren ikke faar de 30 Mill. Kr., som han vil have, for Folk har ikke Raad til at forhøje Børnenes Søndagspenge ret længe. Alt er blevet dyrt, og det vil altsaa sige, at Skatten ikke nær kommer til at give de Penge, som man haaber paa, fordi man her er gaaet for vidt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller var godt tilfreds med dette Forslag; det er jo en god traditionel konservativ Skat. Han mente, at han derved var med til at klippe Toppen af Købekraften. Altsaa, det er Børnene, der har Toppen af Købekraften; det maa vi være klar over nu. Men det ærede Medlem Hr. Aksel Møller vilde have foretrukket, at Staten havde paataget sig Sortbørshandel med Benzin i Stedet for, og jeg ved, det ærede Medlem Gang paa Gang har fremdraget her paa Tinge, at nu skulde vi have Staten sat ind i Sortbørsforretning med Benzin — det

samme, som de ogsaa vilde ind paa med Hensyn til Kaffe- og Teafgiften, hvorved der skulde lægges 10 Kr. paa Kaffe og 25 Kr. paa Te. Det vil sige, at man vilde sætte en Minimalpris paa Kaffemærker paa 2½ Kr., og det vil altsaa igen sige, at man ogsaa paa dette Omraade er inde paa at drive Sortbørsforretning. Vi er kommet langt i Moral, naar vi gennemfører saadan noget.

Se, Toppen af Købekraften opstaar efter vor Opfattelse derved, at Folk faar Løn uden at deltage i Produktionen. Det kan ske paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Stareke nævnte i Gaar, at Folk ved Grundspekulation uden selv at have gjort noget til det kan indkassere store Beløb, men det kan ogsaa ske, naar Samfundet er overadministreret, naar ca. 100 000 Mennesker mere end før nu er beskæftiget i Administrationen, i den offentlige saavel som den private, og hver Dag skal have Løn uden faktisk at have produceret for en rød Øre. Det vil sige saadan noget som 1 Milliard om Aaret, der paa denne Maade kommer frem i falsk Købekraft.

Derfor vil jeg foreslaa, at man prøver paa at afvikle denne Administration ved at ophæve forskellige Restriktioner, bl. a. paa Benzinen, højtærede Medlem Hr. Aksel Møller, for saa kunde vi faa flere Penge, end Sortbørshandel vilde give, hvis man f. Eks. gav Benzinen fri og lod alle de Folk, der sidder inde paa Benzinkontorerne og har med den Sag at gøre, komme ud i Produktionen; men her ser vi desværre, at Opfattelsen af Benzinen er den, at det er et Luksusprodukt i Modsetning til Tobak f. Eks., medens i Virkeligheden i et moderne Samfund Benzinen er et vigtigt Raaprodukt paa Højde med Kunstgødning og Foderstoffer. Benzinen er det, der gør det muligt for et Land at blive et moderne Produktionsland. Det er Benzinen og Bilerne, som har gjort Amerika til Verdens rigeste Land. Her bytter man det om og siger, at Bilerne er kun noget, man har Raad til, hvis man er velhavende, men det er omvendt, man bliver velhavende af at køre i Bil, ganske vist først og fremmest Lastbiler, men dem har jeg ogsaa altid talt for.

Derfor kan vi paa det kraftigste protestere mod den Slags Overgreb paa de umyndige, der her foretages, og foreslaar, at der bliver fremsat Forslag om at se lidt mere moderne paa Tilværelsen.

Ordføreren (Jensen-Broby): Jeg ved, at det er et almindeligt Ønske, at vi skal